ЗАШТО ВОЛИМО РУСИЈУ

Две вертикале модерног света

То су два пута и два типа човека, два система вредности и два завета, два почетка и два краја. Богостворени човек и човек који тврди да је постао од мајмуна. Међу њима је јаз чија дубина сеже до оне прве велике побуне у космосу, када је Сатана, умисливши да је Бог, устао против Бога. Злу овога света, узраслом на тој побуни, данас може да се супротстави једино Русија. Зато су они који су уз Бога данас уз Русију

Беседио: Протојереј Јован Пламенац

На овом простору и у овом времену друштвена стварност подијељена је – или је тако груписана – у двије вертикале.

Једна врхуни залагањем да Црна Гора приступи НАТО савезу, којег предводе Сједињене Америчке Државе, а друга љубављу према Русији.

Прва је сурово рационална, друга је поприлично ирационална.

Уз „НАТО вертикалу" обавијени су: безосјећајна глобалистичка власт капитала, „људска права" као средство за разбијање власти у државама које нијесу лојалне Америци и њихово потчињавање њеном капиталу, „демократија" као средство за владање народом, педерлук као мјера слободе, „права жена" као средство за убијање зачете а нерођене дјеце, сексуалне слободе као растакање породице, хуманизам као човјекоцентризам, школство као богоборство, антикултура као достигнуће цивилизације...

Уз „Руску вертикалу" обавијено је човјекољубље које је плод Богољубља, из којег истачу: слобода као одговорност, афирмација породице и материнства, васпитање и образовање дјеце на традиционалним хришћанским основама, брак као заједница мушкарца и жене, старање о човјеку у свакој његовој доби (у старости, у радном вијеку, у младости, дјетињству, док је још беба, такође и док је у мајчиној утроби, па и онда када је тек зачет, јер то је један, исти човјек)...

У првој вертикали плотни, трулежни човјек је – самопостављен – у центру стварности. Човјекова самосвојност је мјера вриједности његовог живота. Из ње истаче општи грабеж, којем је циљ – новац. А новац самосвојном човјеку доноси хедонистички угођај, угађање потребама његовог тијела и задовољавање његове сујете.

У другој вертикали човјек је Божије створење. Слободу је добио од Бога и призван је да је савјесно користи. Па и када је злоупотријеби (јер је човјек, није Бог), призван је на покајање, на преумљење, и враћање на стазу вјечног живота.

Они из прве вертикале сматрају да су постали од мајмуна. Ми из друге вертикале знамо да смо од Адаме и Еве, да нас је Бог створио.

Очито, они и ми раздвојени смо јазом који сеже у дубине нашег поријекла: из различитости нашег поријекла уобличени си наши данашњи различити доживљаји вриједности живота.

Њихова вертикала темељи се на антихришћанским вриједностима живота, наша на хришћанским.

Ова подјела своје пипке протеже још дубље, све до велике побуне у космосу, када је Деница, Сатана, умисливши да је Бог, устао против Бога.

Злу овога свијета, узраслом на тој побуни, данас може да се успротиви једино Русија. Као и док је била царска. Као Византија раније. Као Давид у оно вријеме.

Зато смо ми који смо уз Бога уз Русију.

Зато ми који волимо Бога волимо Русију. **<**

(Беседа изговорена 11. марта 2016. у Бару, приликом примања Велике повеље „за немјерљив допринос у очувању вјере и културе српског народа, ћириличног писма и српског језика у православној васељени", коју додељује Удружење књижевника, пјесника и умјетника Срба из Црне Горе и расијања „Горска вила". Том приликом представљен је и зборник „Записано ћирилицом за памћење". Опрема беседе: „Нација Прес")

Објављено: недеља, 17. април 2016, 21:03h